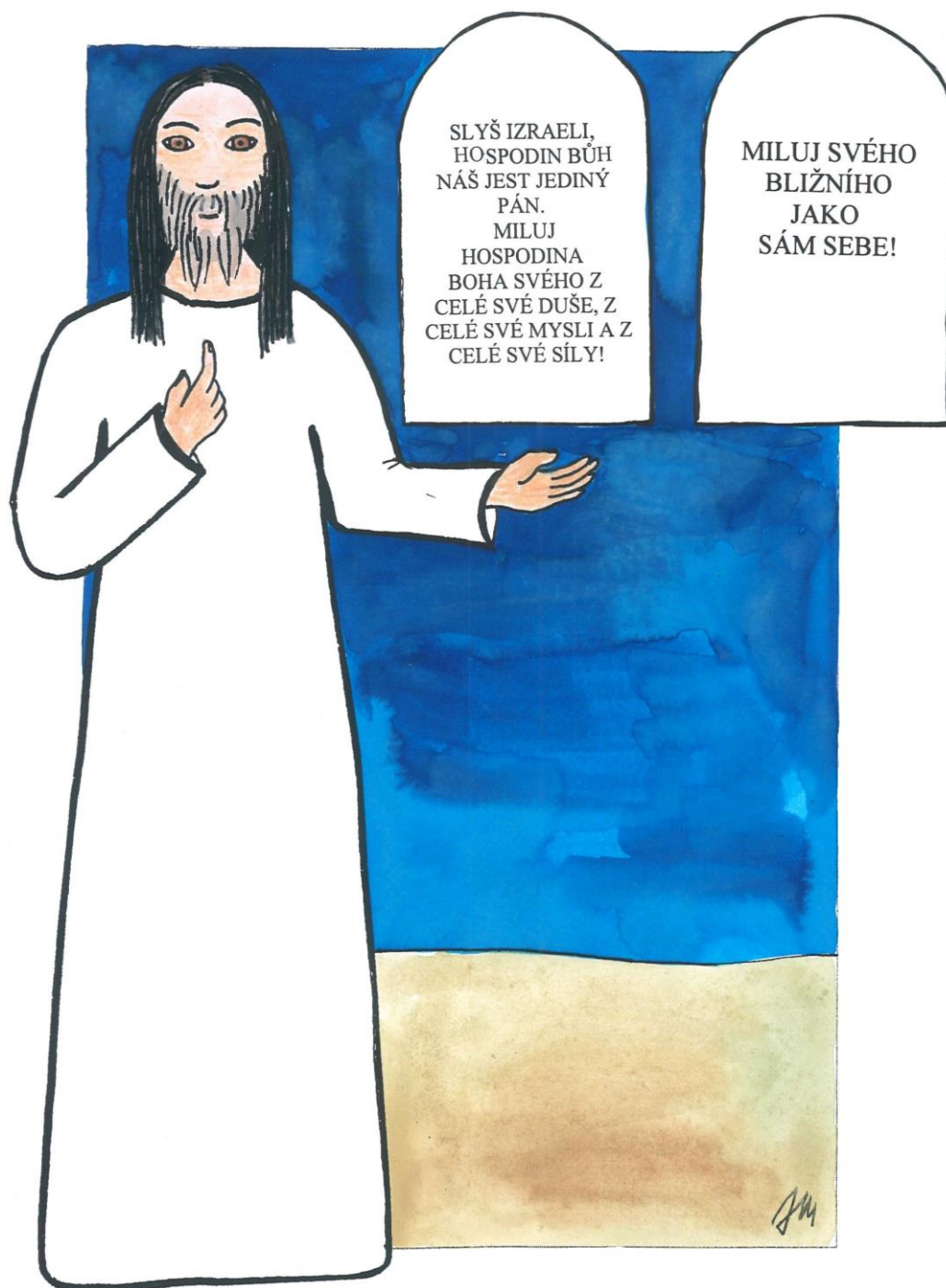




Milovat Boha celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.



Milovat Boha celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.

31. neděle v liturgickém mezidobí cyklu B

Evangelium (Mk 12,28b-34)

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Ježíš odpověděl: „První je toto: `Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.` Druhé je toto: `Miluj svého bližního jako sám sebe.` Žádné jiné přikázání není větší než tato.“ Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“ Když Ježíš viděl, že (učitel Zákona) odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Jeden z učitelů Zákona přistoupil k Ježíšovi a zeptal se ho: „Které přikázání je první ze všech?“ Téma dnešního evangelia je mezi některými křesťany rozebíráno dodnes. Koneckonců i dnes chtějí mnozí lidé vědět, co je v životě víry nejdůležitější. Někteří říkají, že je třeba být pokřtěn, jiní kladou důraz na pravidelnou účast na nedělní mši svaté, jiní jsou přesvědčení, že nejlepším projevem křesťanství je milovat bližního a bojovat za spravedlivější svět.

Učitel Zákona, který klade Ježíši svou otázku, tak činí na základě toho, že slyšel, jak Ježíš odpověděl na otázku saduceů o vzkříšení z mrtvých (Mk 12,23-27). Byl s jeho odpovědí spokojen, a protože ho vnímal jako inteligentního a zkušeného učitele, chtěl využít této příležitosti k objasnění otázky, které je největší přikázání Zákona. V té době měli Židé řadu norem, které měly doplnit Desatero a regulovat nejrůznější oblasti života. Někteří rabíni tvrdili, že všechny tyto normy mají stejnou hodnotu, protože všechny pocházejí od Boha a není na člověku, aby hodnotil to, co Bůh ustanovil. Jiní byli toho názoru, že některé zákony jsou důležitější než jiné, a proto vyžadují víc! Učitel Zákona proto chce vědět, co si o této otázce myslí Ježíš.

Ježíš odpověděl: „První je toto: `Slyš, Izraeli! Hospodin, náš Bůh, je jediný Pán. Proto miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší, celou svou myslí a celou svou silou.` Druhé je toto: `Miluj svého bližního jako sám sebe.` Žádné jiné přikázání není větší než tato.“ První přikázání, které Ježíš uvádí, je citát z Dt 6, 4-5. V Ježíšově době recitovali zbožní Židé tuto větu třikrát denně: ráno, poledne a večer, byla jim proto velmi důvěrně známá. Farizeové dokonce nosili tefilin, modlitební řemínky, v nichž byly zašity

drobné svitky s opisem tohoto citátu. Druhé přikázání Ježíš cituje podle Lv 19,18 a dodává, že neexistuje žádné další větší přikázání než tyto dvě. Je to stručná, ale velmi hluboká odpověď, praktické shrnutí všeho, co Ježíš učil o Otci a Božím království.

Učitel Zákona mu na to řekl: „Správně, Mistře, podle pravdy jsi řekl, že on je jediný a není jiného kromě něho a milovat ho celým srdcem, celým rozumem a celou silou a milovat bližního jako sám sebe je víc než všechny oběti a dary.“ Učitel zákona s Ježíšem souhlasí a shrnuje, že to, co bylo řečeno, je důležitější než jakákoliv chrámová oběť. Podobné náznaky najdeme už u starozákonních proroků, např. u Ozeáše (6,6) nebo v některých žalmech (Ž 40,6-8; Ž 51,16-17). Dnes bychom mohli říci, že praxe lásky je důležitější než povrchní projevy zbožnosti.

Když Ježíš viděl, že (učitel Zákona) odpověděl rozumně, řekl mu: „Nejsi daleko od Božího království.“ A nikdo se už neodvážil dát mu nějakou otázku. Ježíš s učitelem zákona souhlasí, neboť vidí, že se podle svých možností blíží skutečnému poznání: „Nejsi daleko od Božího království!“ Boží království v sobě zahrnuje ve skutečnosti oba dva typy lásky: lásku k Bohu a k bližnímu. Pokud je Bůh naším Otcem, jsme všichni bratry a sestrami, a proto bychom to měli ukázat způsobem svého života. „Na těchto dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci!“ (Mt 22,40). My, Ježíšovi učedníci, máme mít tento zákon v naší mysli, v našem srdci, v našich rukou a nohách, protože člověk nikdy nemůže dosáhnout Boha, nevydá-li se do služby svému bližnímu.

SHRNUTÍ

Ježíš řekl učiteli Zákona: „Nejsi daleko od Božího království!“ Učitel Zákona byl opravdu velmi blízko, ale aby mohl do Božího království vstoupit, musel by udělat ještě jeden krok kupředu. Ve Starém zákoně bylo kritériem lásky k bližnímu pravidlo: „Miluj svého bližního jako sám sebe“. V Novém zákoně Ježíš smysl této lásky rozšiřuje: „To je mé přikázání: milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás!“ (Jan 15,12). Naším kritériem je, abychom milovali svého bližního tak, jako nás miluje Ježíš. Je to jistá cesta k tomu, abychom mohli žít společně spravedlivějším a bratrským způsobem.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Co je důležité, abychom se cítili dobře a měli radost? Potřebujeme k tomu mít mnoho věcí, hraček a dobrot? Kdyby to tak bylo, většina lidí v našem okolí by byla šťastná. Na světě je ale nejdůležitější láska. Pak se cítíme dobře, i když nám třeba nějaké věci schází. To nám říká Ježíš. Úžasné je, že můžeme každý den zakoušet lásku, kterou nás miluje Bůh, a proto také my můžeme milovat lidi kolem nás. Znáš píseň „Můžeš mít radost“? Zkus si ji v tomto týdnu několikrát zazpívat.

Starší:

Láska, o které mluví Ježíš, je jako dvě navzájem propojené nádoby. Jestliže v jedné voda přibývá, děje se to stejně i v té druhé. Jestliže tedy skutečně miluji Boha, musí růst i moje láska k lidem. Podobně jestli mám opravdu rád lidi, roste moje láska k Bohu. Zkusme si tedy občas překontrolovat rysky našich dvou nádob, jestli jsou tam, kde by měly být...☺

Zkusme si

Mladší:

Text s oběma příkázáními, která najdeš v příloze, si ozdob a vyvěš nad postel, aby ses s nimi ráno probouzel a večer usínal. Pokaždé si je zopakuj. Pak je zkus na konci týdne znovu napsat sám.

Starší:

Text s největšími příkázáními lásky si opiš, a pověš nad pracovní stůl. Každý večer si je přečti a rozmysli si, jak bys každé z nich dokázal druhý den naplnit. Na konci týdne by sis už jejich znění měl pamatovat!

*Miluj Pána, svého Boha,
celým svým srdcem,
celou svou duší,
celou svou myslí
a celou svou silou.*

*Miluj svého bližního
jako sám sebe.*



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34



31. neděle v mezidobí cyklu B
Mk 12,28b-34